

Eltemették Salamon Bélát

Salamon Bélát, a Magyar Népköztársaság Érdemes Művészt, pénteken mély részvétellel kísérték utolsó útjára a Rákócyszabványi temetőben. A ravatalnál a Művelődésügyi Minisztérium nevében *Malonyai Dezső*, a színházi főigazgatóság helyettes vezetője búcsúzott az elhunytól. Búcsúzávaiban méltatta Salamon Béla színészi nagyságát, beszélt nehéz pályafutásáról, emberi jóságáról.

Ezután *Kazimir Károly*, a Thália Színház művészeti vezetője, a Színházművészeti Szövetség főtitkára, a szövetség elnökségének nevében mondott búcsúszavakat. Az MTK elnökségének, labdarúgó csapatának, szurkolóinak képviselőiben Heves Sándor, az MTK elnökhelyettese, a Fehér Holló társaság tagjainak búcsúját Fenyő Emil tolmácsolta.

Salamon Béla koporsóját, utolsó kívánságához híven, az MTK labdarúgói vitték a sírhelyig. A ravataltól a sírig sok ezer színházat szerető ember állt sorfalat. A sírnál Fejér István, a Vidám Színpad igazgatója, a Vidám Színpad vezetősége, társulata, műszaki személyzete és közönsége nevében vett örök búcsút a színház egyik alapító tagjától — aki 1957-től csaknem minden este szórakoztatta a közönséget —, a társulat kiváló művésztől, mindenki Béla hácsijától.

A sírt elborították a kegyelet és az emlékezés virágai.

*

Alig három hónapja egy egész ország ünnepelte nyolcvanadik születésnapját. Salamon Béláról, a Magyar Népköztársaság érdemes művészeről írt minden lap, Salamon-műsört sugárzott a rádió, vetített a televízió. Noha súlyos beteg volt már, estékhént még játszott a Vidám Színpadon. Szívbeli szeretettel kívánt neki mindenki jó egészséget, még tolvábi hosszú, munkás életet. Nem tudtuk — hisz oly jó kedéllyel tréfálkoztak, oly fegyelmézetten lépett fel, oly lelkesen szurkolt — még az MTK-nak —, hogy alig negyedév múltán már elmúlásáról kell számot adnunk.

A Sörkabaré, a Royal Orfeum, az Apolló Kabaré közkedvelt komikusa közeli járt a negyvenhez, amikor addigi pályafutása első áttűtő sikerét aratta, Szőke Szakáll Vonósnyegyesében, 1922-ben. Egy esztendő múlva nemcsak színész: igazgatója is a Teréz körüli színpadot. A pesti kisember esztiségében is derűs, „slamasztikái” közepette is mulatságos, a hatalmasoktól való rettegésében is talpraesett, valahol legbelül bátor, okos és elpusztíthatatlan figurája a kabaré műfajában összeforrt Salamon Bélával. 1923-tól kezdve a legsikeresebb kabarészervezők Salamonra írták egyfelvonásosaikat —, s órá irták még most, négy évtizeddel később is.

Emléklő hagyta ránk sok feledhetetlen alakítását, a

Szines szórakoztató műsorok

A Rádió nyári ifjúsági programja

A Rádió idén is nagy gondnal készült arra, hogy a nyári szünetben érdekes, szórakoztató műsorokkal tegye hangulatosabbá a fiatalok pihenését. A kalandos ifjúsági regényfeldolgozások, rádiójátékok mellett a tábori életéről, a IX. Világifjúsági Találkozóóról is beszámolnak. Ezeket kívül vetélkedők teszik változatossá a programot. *Hárs László* folytatásos regényét a *Tökéletes Távolbalátók Titkos Társaságát* július 6-tól július 27-ig minden kedden, csütörtökön és szombaton hallgathatják a fantasztikus regények kedvelői. Fantasztikus témájú *Teknős Péter Ríport* 2165-ből című hatrészes rádiójátéka is.

A mesejátékok kedvelői sem panaszkodhatnak a nyáron. Az egyik legérdekesebb műsor talán a *Medvegyev* elbeszéléseiből készült *Barankin, aki elfáradt embernek lenni* című mesejátéka lesz. *Kreutzer Sándor Jusztus* és a *bazárúr* című mesejátékát is műsorra tűzik.

Többször hallhatunk beszámolókat a nyári úttörőtáborok életéről. Augusztus elsején a *Vidám úttörőnyár Csillebércen*, augusztus 19-én pedig az *Úttörőnyár a Balatonon* című műsorban.

Novobácsky Sándor A csapat érdekélen című sportjátékát, fiatalok s idősebbek egyaránt meghallgathatják.

Az első vetélkedősorozat, melynek címe *Halló, itt Rádió!* június első hétfőjétől augusztus 20-ig tart. Ebben a műsorban a 40 éves Rádióval kapcsolatos kérdésekre kell válaszolni a ver-

senyzőknek. A győztesek augusztus 20-án nyilvános műsorban mérik össze tudásukat, ahol a legjobbak értékes díjakat kapnak. Ennél is nagyobb a tét a másik két vetélkedőn. A július 14-én kezdődő *Ki tud többet Franciaországról?* című versengés győztese a Francia Rádió vendégeként Párizsba utazik. Az Ifjúsági Rádió és a Magyar Ifjúság Szervezetének rejtélypályázatának legjobbjai július 25-én a *Prágától-Algír* című műsorban mérik össze tudásukat. A győztes Algírba utazik, a második helyezett több hetet tölt a Kaukázusban.

Özgida a varsában

A vadászok mentőakciója a tiszai árból

A Szegedi Felszabadulás Vadásztársaság tagjai az áradó Tisza hullámteréből mentik a vadállományt.

Vadőrök, halászkok és vadászok moterosónakkal, ladikkokkal járják napok óta a vízzel árasztott partokat, s riasztják az őzeket. Kilenec munkacsapatban mintegy ötvenen vesznek részt a mentési akcióban, amelyhez segítséget nyújtanak a kirándulók, a vízi sportolók is. Köblös László tanár és más természetjárók öt gi dát szedtek össze az ártéri szigeteken. Egy fiatal őz varsában akadt fel, amikor anyjával úszva menekült a vízből. A bajba került jószágra a halászok idejében

Ahol a szerszámok születnek

Melegük van a metszőolónak, pirosak, Metszenise igen lehetne még velük — nincsenek összezsavarozva, csupa féllolló sorakozik egymás mellett. Hátra van még egy-két apróbb munkafolyamat addig, amíg mezőgazdasági használatra alkalmasak lesznek. De a „nehézén” — a 200 tonnás nyomáson — már túl van az acél, megkapta formáját a hatalmas, úgynevezett frikiós préstől a Szegedi Kézsizerszámgvár kovácsműhelyében.

A prés parancsolója

Két hatalmas függőleges tárcsa főrog egy vasszörnyeteg szarvai közt. Ezek a „diaboló” tárcsák. Átmérőjük körülbelül két méter. Köztük található vízszintes síkban az úgynevezett dörzskerék — melynek tengelyéhez a vasállat gerince csatlakozik — a csavarorsó. Ez a csavarorsó emelkedik és sújt, a kovács akaratának engedelmeskedve, a végére szerelt ütőfejjel, egymás után a befogott darabokra.

Forrósgát van. Hiába forog villanásgyorsan a ventilátor, hiába kéklik a palatotól nyílásán át az ég négyzöge, mert a prés balján ott izzik a gázolajfűtésű kemence: ezer fokra hevítik benne az acéldarabokat, mielőtt az

ütőfej alá kerülne. Olajosan, izzadtan, fekete atlétikában, fekete svájccal a fején dolgozik a prés parancsolója, a szerszámok kovácsa — Kovács Péter.

Négy éve végzi ezt a munkát. Mindenféle ügyes szerszámok, kombinált és laposfogók kerültek ki az évek folyamán a keze alól. Most a metszőollókon a sor, naponta 1000—1100 darabot kovácsol belőlük.

A legnagyobb öröm

Műszak kezdetén körülnézi a hűsleges „acélszaktársát”, a gépét leolajozza, mindent előkészít, ami csak kell, aztán kezdődik a szokásos folyamat, a beidegzett, céltudatos mozdulatokkal: be a tűzbe az ollónak való darabokat, kívárni a megfelelő izzást, fogóval egyenként berakni őket a formába, húzni a kart, sújtani a „fikcióással”, fogóval ismét megragadni és kivenni a piros féllollókat, újra meg újra. Nehéz munka ez, erős fizikumot kíván, sós verejtéket kér az embertől: fehér csikok szántják át meg át a fekete atlétikát.

Kevésszavú férfi Kovács Péter, kevésszavú és szerény. Csak nagyon sokára, akkor is igen nehezen mondja el kedésemre, hogy mi volt mostanában a legnagyobb öröme — azt, amivel méltán dicsekedhet: április 4-re megkapta a Kiváló Dolgozó oklevelét.

Az elismerést egyenletes, jó munkával érdemelte ki. A Kossuth-brigád, amelynek tagja, rangos kollektíva a kézsizerszámgvárban — 1962. november 7-re elnyerték a szocialista brigád címet. A társak közt jó brigádszellem, összetartás, megértés uralkodik.

Összkomfortosat, tágasat, szépet

Öthönsz, családra terelődik a szó. Felesége szintén a kézsizerszámgvárban dolgozik, a ciklus-műhelyben. Két gyerek van, egy 9 éves fiú és egy 3 éves kislány. Télen bizony nehéz őket „csendben tartani”, mikor éjszakai műszak után aludni szeretne az édesapjuk. A család ugyanis egy szobakonyhás fél házban lakik, „szűken” egyelőre. Mert

amikor a terveiről kérdezem Kovács Pétert, elmondja, hogy új házat szeretnének építeni a régi helyére — összkomfortosat, tágasat, szépet. Most gyűjtik rá a pénzt, bár alaposan megcsappant az összeg a legutóbbi időkben. Vett egy Danúviát, azzal jár be munkahelyére, meg egy tévét is vásároltak.

— Szereti ezt a munkát?

— Szívesen csinálom, csak hát ne lenne ilyen meleg. Van ez 60 fok is. De megszokja az ember, nem hinném, hogy később valami másba fogok.

Ez annál többet jelent, mert fiatalember még a „dupla kovács” — sokan hívják így a név. és foglalkozás-azonosságán tréfálkozva —, alig lépett túl a harmincon.

Simai Mihály

Dokumentum-gyűjtemény magyar internacionalistákról

Az MSZMP Párttörténeti Intézete, a Hadtörténeti Intézet és a Művelődésügyi Minisztérium levéltári osztálya meghívására hazánkba érkezett A. A. Szolovjov, a moszkvai Marxizmus — Leninizmus Intézet helyettes igazgatója, L. I. Jakovlev, a Szovjetunió Minisztertanácsa mellett működő levéltári főigazgatóság helyettes vezetője és V. A. Kondratyev, a levéltári főigazgatóság osztályvezetője. A vendégek részt vesznek a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 50. évfordulójára készülő, A magyar internacionalisták részvétele a Nagy Októberi Szocialista Forradalomban és a polgárháborúban című dokumentumgyűjtemény szerkesztő bizottságának ülésén.

Közérdekű kérdés

A petőfitelepi buszközlekedés

Sok embert érint a petőfitelepi buszjárat ügye. Több levelet írtak már a lakók szerkesztőségünkbe, melyekben két dolgot kifogásoltak. Az egyik: az ígért pótkocsis busz helyett csak szülő kocsik járnak, s ezért nagy a zsúfoltság. A másik: az óvodai megállót megszüntették, s emiatt a mamáknak messzire kell gyalogolniuk a gyerekekkel, míg buszt kapnak.

— Tavasszal elkészült a telepi autóbusz forduló. Mégsem járt a pótkocsis. Miért? — kérdeztük Kátai Ferencet, a 10-es AKÖV személyforgalmi osztályvezetőjét.

— A téli időszakban közlekedett a szerelvény — válaszolta —, de most csak a csúcsforgalmi időben jár. Van olyan eset is, hogy nem pótkocsit, hanem kisegítő buszt küldünk erre a vonalra.

— Nincs elegendő utas a pótkocsira?

— A szülő busz is el tudja vinni az utasokat. Ez valószínűleg így is van. Amiatt nem panaszkodtak a petőfitelepiek, hogy nem jutottak haza. Csak ép-

pen kényelmetlenül, nagyon zsúfoltan. Tolakodniuk, lökdösődniük kellett, hogy egy fél lábnnyi helyet kapjanak. Nem ártana, ha az utasszállításnál — amennyiben mód van rá — a kényelmi szempontokat is figyelembe vennék a 10-es AKÖV-nél, s pótkocsis szerelvényt járatnának csúcsforgalmi időn kívül is. Azért nem lenne nehéz megoldani a kérdést, mert a pótkocsis „munka nélkül” áll a busz végállomáson.

— S miért szüntették meg az óvodai megállót?

— Az óvodánál emelkedő van, az emelkedőn a busznak veszélyes megállnia. De 250 méterrel arrább, ott a 11-es utcai állomás.

— Ezek szerint továbbra is gyalogolnak a mamák negyed kilométert gyerekekkel a karjukon?

— Meg lehetne oldani a kérdést úgy, hogy a 11-es utcánál megszüntetnék a megállót, és közelebb vinnék az óvodához.

Az anyák könnyebbségére az AKÖV-nek meg kell találnia a legcélszerűbb megoldást.

Indult a nevelőintézetből...

— Igazgató úr! Adjon egy hét felkészülési időt Horváth Gyulának. Hátha sikerül jó eredményt elérnie a versenyen — ment be Törő Jánosné tanárnő az újszegedi Ifjú Gárda nevelőintézet igazgatójához.

Az igazgató latolgatta a kérést, aztán beleegyezően bólintott.

— Rendben van. Aztán még hozzátette mosolygva: — De várjuk a jó eredményt!

A legjobbak között

Ettől a naptól kezdve Horváth Gyula rendszeresen kijárt a Haladás és a Felszabadulás Termelőszövetkezetbe, hogy a nagyüzemi gyakorlatot is megszerezze, mielőtt részt vesz a zöldségtermelő szakmunkástanulók országos versenyén.

Elérkezett a nap. Tanárnojjával együtt utazott a balatonfüredi szakmunkásképző iskolába, a verseny színhelyre.

— Az ország húsz legjobb „zöldséges” tanulója vetélkedett az első helyért. Nagyon erős volt a mezőny — magyarázza a fekete hajú, fekete szemöldökű, sötét bőrű fiú.

A „beugratókat” is kivéde

Gyorsan peregtek a két napos verseny eseményei. Első napon gyakorlati vetélkedő volt. Itt maximálisan 80 pontot lehetett elérni. Gyulának 76-ot adott a zsűri. Az utána következő alig szerzett ötvenet.

— Nagyon figyelmes volt.

K. A.

A középiskolai tanulmányi verseny

Pénteken az ifjúsági szövetség székházában kiosztották az 1964—65-ös országos középiskolai tanulmányi verseny legjobbjainak a KISZ Központi Bizottsága dicsőre oklevelét. A győzte-

seknek és a helyezetteknek — összesen 50 fiúnak és leánynak — Nádor György, a középiskolai és ipari tanuló osztály vezetője nyújtotta át az okleveleket. (MTI)

Ankét a MÁV-nál

(Tudósítónktól.) A MÁV szegedi igazgatóságának vezetői és dolgozói a napokban ankétban beszéltek meg területük anyagtakarékossági problémáit és a társadalmi tulajdon védelmét.

Megállapították, hogy bár a vasút dolgozói jól ismerik a rendeleteket, szabályokat, mégis sok a mulasztás. Hangoztatták, hogy a társadalmi tulajdon védelméért meg kell előzni a bajt. Ennek eleget tenni csak úgy lehet, ha eredményesebbek lesznek az oktatások, jobb lesz a felvilágosító munka, s az ellenőrzések mindenre kiterjednek. Ha ez így lesz, akkor sikerül majd megakadályozni a társadalmi tulajdon megkárosítását.

A társadalmi tulajdon ellen elkövetett mulasztásokból, vétségekből okozott károk összege tavaly a MÁV-nál országosan mintegy 14 millió 600 ezer forint volt. Ez a hatalmas összeg lopásokból, a kíméletlen tolatásokból, a hamis mérlegetések, áruevesztésekből, a rakodási szabályok be nem tartásából eredt. Ez is mutatja, hogy elengedhetetlen a társadalmi tulajdon fokozottabb védelme.

Az ankét résztvevői meghatározták: a további feladatokat a társadalmi tulajdon védelme érdekében.

Sziládi Sándor